

[Elmquist.]

baade en Opsparing og en Merindkomstskat, som Ministeren ganske vist siger kun vil give 9 Mill. Kr. Ja, det kan maaske for saa vidt være rigtigt, men i Virkeligheden giver den mere, idet de 9 Mill. Kr. ikke maa trækkes fra ved næste Aars Beskatning, men skal beskattes igen med 60—70 pCt. Er det ikke rigtigt? Ministeren siger selv: Hvis de kunde trækkes fra, skulde jeg have mere end 9 Mill. Kr., saa skulde jeg have haft et Beløb, svarende til det, der maa trækkes fra, altsaa skulde Ministeren have haft 9 Millioner plus 6—7 Millioner, det vil sige 15 Mill. Kr. Det ser saa hyggeligt og tiltalende ud, at det kun er 9 Mill. Kr., der tages efter Lovforslaget; men Ministeren tager 7 Mill. Kr. skjult derigennem, at Skatten ikke kan trækkes fra i det næste Aar.

Jeg gentager: Det er uretfærdigt mod Aktieselskaberne, at man gør Forskel paa dem og private Personer. Det er uretfærdigt, at Ministeren, da han kom med Forslag om en Merindkomstskat, der ikke maatte trækkes fra, hverken for private eller for Aktieselskaber, bragte de private i Salveten, men ikke Aktieselskaberne. Der er imidlertid Tid endnu til at gøre den Uretfærdighed god. Man skal arbejde med Sagen i det Udvalg, der nedsættes, og jeg har Indtryk af, at Ministeren godt vil gaa med til at gøre den Uretfærdighed god igen, saa at man stiller private og Aktieselskaber ens.

Jeg udtaler Haabet om, at Ministeren over for det stærke Ønske, han vil blive stillet over for fra Venstre og de Konservative — jeg gaar ud fra, at ogsaa de Konservative gaar med hertil —, vil vise Resignation og gaa med hertil, saa der bliver ydet Retfærdighed over for Aktieselskaber.

Villemoes: Efter min Mening vil det være nytteløst paa nærværende Tidspunkt af Forhandlingerne at uddybe yderligere, hvorvidt Tvangsopsparingen tjener noget fornuftigt Formaal eller ej. Der er endnu ingen, der har kunnet forklare mig, at den virkelig tjener noget fornuftigt Formaal. Jeg beklager det, jeg er nemlig ikke uimodtagelig for Argumenter, for ordentlige Forklaringer. Jeg forstaar det ikke, men jeg staar vedblivende paa det Standpunkt, jeg alle Tider har haft, at man ved første Behandling af et Lovforslag, som man er utilfreds med, ikke skal køre en Sag op paa en saadan Maade, at der ikke er Mulighed for at ændre den under den Gang, Lovforslaget skal have gennem Udvalget og Tinget. Jeg haaber, det maa lykkes ved den Udvalgsbe-

handling, der kommer, at faa ændret Lovforslaget paa dette Punkt, idet jeg vedblivende ikke forstaar, hvorfor man ikke skulde kunne gøre det. Jeg henstiller meget stærkt til det kommende Udvalg at tage op til Overvejelse de i sin Tid af Venstre stillede Ændringsforslag om, at de i Lovforslaget omhandlede opsparingspligtige Personer kan frigøre sig for de foreslaaede Bestemmelser ved at tegne et til Opsparingspligten svarende Beløb i Statsobligationer i Henhold til Bestemmelserne i det Lovforslag, som senere skal vedtages om Udstedelse af Statsobligationer. For Personers Vedkommende staar Bestemmelserne i Lovforslagets § 11, for Aktieselskabers Vedkommende i § 27, for Brugsforeningers Vedkommende i § 39 og for Produktions- og Salgsforeningers Vedkommende i § 41. Ligeledes haaber jeg, Udvalget vil tage op til Overvejelse et Ændringsforslag til § 22, gaaende ud paa, at Aktieselskaber maa fradrage Skatten saaledes som omtalt af det ærede Medlem Hr. Elmquist, til § 37 vedrørende kooperative Virksomheder og til § 45 vedrørende Foreninger, Stiftelser, Korporationer og andre selvejende Institutioner samt udenlandske Selskaber m. v.

Jeg haaber, Udvalget vil tage dette under meget alvorlig Overvejelse.

Hvis dette ændres, vil den værste Brod være fjernet. Tvungen Opsparing for et saa lille Udsnit af Danmarks Skatteydere kan ikke have noget med Antiinflation at gøre, men saa kan Rigsdagen heller ikke være bekendt at vedtage et saadant Lovforslag. Jeg haaber, det høje Landsting vil vise, at der er Tokammersystem i Danmark.

Finansministeren (K. H. Kofod): Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget vil jeg gerne sige, at det var ikke rigtigt, naar det ærede Medlem kom til det Resultat af mine Udtalelser og efter det Responsum, jeg har afgivet, og som er det ærede Medlem bekendt, at ingen Lønmodtagere kom ind under Bestemmelserne om Krigskonjunkturskatten. Der staar i den Redegørelse, der findes som Bilag 1 til Folketingsudvalgets Betænkning ganske tydeligt, hvorledes man vil have at forholde sig med Hensyn til Lønmodtagere, og der er netop gjort opmærksom paa, at der vil blive taget særskilt paa de Lønmodtagere, som er egentlige Lønmodtagere i egentlig krigskonjunkturprægede Virksomheder. Med Hensyn til Tantiører og dermed beslægtede Indtægter, som det ærede Medlem særlig har dvælet ved, er disse udtrykkeligt undtaget fra de Regler, som er opstillet for Lønmodtagere i Alminde-